

Радиоугљенична датирања су унела "збуњеност у редове археолога. Једни су с карактеристичним поштовањем... прихватили упутства физичара... Ови су археолози пожурили да прекроје хронолошке схеме (које дакле нису тако чврсто утврђене? - А.Ф.)... Први археолог отворени противник радиоугљеничне методе био је Владимир Милојчић²⁴ ... који се... не само обрушио на практичну примену радиоугљеничних датирања, већ је и... подвргао жестокој критици саме теоретске премисе физичке методе... Упоредујући појединачна мерења са средњим бројем - еталоном, Милојчић оправдава своју скепсу серијом сјајних парадокса. Шкољка живог америчког мекушца са радиоактивношћу 13,8 је, ако то упоредимо са средњом вредношћу као апсолутном нормом (15,3), већ сада (претворено у године) постарија - она као око 1200 година! Дивља ружа у цвату из Северне Африке (радиоактивност 14,7) за физичаре је мртва већ 360 година... а аустралијски еукалиптус чија је радиоактивност 16,31 за њих још "не постоји" - он ће постојати тек кроз 600 година. Шкољка из Флориде код које је регистровано 17,4 распада у минути по граму угљеника, "настаће" тек кроз 1080 година... Али пошто ни у прошлости радиоактивност није била распоређена равномерније него што је то данас, морамо признати да су аналогне осцилације и грешке могуће и за древне објекте. Ево и очигледних чињеница: радиоугљенично датирање узорка средњовековног олтара у Хајделбергу... је показало да дрво коришћено за оправку олтара још није расло!... У пећини Велт (Иран) доњи слојеви су датирани у 6054±415 и 6595±500 год. п.н.е., а горњи у 8610±610 год. п.н.е. На тај начин... добија се обрнути редослед слојева и горњи постаје 2566 година старији од доњег! Безбројни су слични примери... Милојчић позива да се најзад одрекнемо "критичке" редакције резултата радиоугљеничног мерења од стране физичара и њихових "наручилаца" - археолога, да се одбаци "критичка" цензура код публикације резултата. Физичаре Милојчић моли да не одбацују датуме који се из било којих разлога археолозима чине невероватним, већ да публикују све резултате мерења, без одабирања. Археологе Милојчић наговара да прекину са традицијом претходног упознавања физичара са приближном старошћу налаза (пре радиоугљеничног мерења) - не давати им никакве податке о налазу пре публиковања њихових бројева! Друкчије је немогуће утврдити колико се радиоугљеничних датирања поклапа са поузданим историјским тј. немогуће је одредити степен поузданости методе. Сем тога, приликом такве "редакције", у резултатима датирања - у изгледу добијене хронолошке схеме - испољавају се субјективни погледи истраживача. Тако на пример у Гронингену где се археолог Бекер одавно придржавао кратке хронологије (Европе - А.Ф.) и радиоугљенични датуми су "због нечега" ниски, док у Шлезвигу и Хајделбергу где су Швабдисен и други одавно нагињали ка дугој хронологији, и радиоугљенични датуми аналогних материјала постају много старији" [145, стр. 94-95].

Сматрамо да су било какви коментари овде излишни: слика је јасна.

²⁴ Владимир Милојчић (1918-1978), познати немачки археолог југословенског порекла - прим. прев.